

sekira

vojislav knežević

ZADATAK

Pred Gromovnikom
i div(o)vi znaju za strah
niz strmine se kotrljaju

livade
do sada nekošene-kosi
da se u visokoj travi
ne pogube
ne zapletu
niti važne
niti sjajne

ovim se klupkom
divlji mačići
igraju
u mojim i tvojim nedrma

JUDIN POSED

Istina leptirica
neće osvanuti

krivokletnici iz svoje obuče
zemlju istresaju
sparušene cvetove
(i san o oazi
samokres na vodu
zaboravljam)

u ovoj pustinji
gde jato humkašica
tone i tone peska
pre(vrče
prška
ravnajući se po suncu)
pomažem Judi da uzjaše
pomamna ždrepcica
sa crnim belegom
među očima

veliki je veliki
njegov posed
treba ga o - bi - či

SEKIRA

Još joj držalo raste

glasni su izmireni
istoku o(kreću oštrice
nazdravljanju

zastava i na pola koplja
pod nebom je)

u blesku svetlosti
i teskobi raja
prvo iverje
razaznajem
i ne sumnjam
da sam između
dobro navijenih kazaljki
i ovog sata
zanoćio

Bog i Davo
jednako
nemirno spavaju

otkrivaju se

popodne

robert tily

METAFIZIKA IMA SMISLA

(Tavi T.)

»metafizika ima smisla
samo ako vam olakšava život«, itd.

sećam se muva na poeziji.
sećam se vožnje po drumu i ničemu.

parkirali smo ispod parka.
malog modrog oblaka steonog od proze.

sećam se crnih gusaka.
i pecaroša koji su se tapkali po masnim slabinama
japankama.
i jednog sna: »reči kojima se
promašujemo ne ciljaju ni u šta«. da.

sećam se realnosti kojoj sam služio
odano kao porno-lužina.

voleo sam, posmatrao, šetao, pevao, umovao i
prostituisao samilost kao samilost
što sama upravlja strele ogrezle u blatu novog dana
ka feniksu iz antičke vaze na grudima
zahvalnog mrtvacu
kome više nijedna žena neće i ne ume
i ne mora biti
ni poslednja kap meda ni prvi treptaj mesečevog
sina
što sanja
(pred)nevinsvlak.

EROS

svi su savršeno ozbiljni
istrajni
ja ne jer sam izolovan
u kući od vanile
ja sam neozbiljan i smušen
oni ozbiljni i istrajni
i skladno se smejem
ispravnosti ovakvog sistema življenja

ono što se cere u sunce
umreće u oluji i obratno

kada su dizali piramide
dizali su očeve penisoidne vrčve
nazdravljali budućim psima što će
u potragu za kostima majke tvog deteta
krenuti s piramidalnim prezimenima

i ostali su do danas istrajni i
savršeni
kao ozbiljni i osmišljeni eros.
kao reči istrule u ustima
što su ih godinama spustovale čeljusti
iz obzira prema sebi i drugima, do đavola.

POPODNE JEDNOG FAUNA

stene i morska pena
tek po
katkad projure između
očiju
svaka puna noć
puna je tek alkohola
prazna po
podneva prazna su kao dim
ili prah nekog barbiturata
nakon toga neki greh
i onda stene i kapi mora
jure kroz uši i oči

čovjek rešetka

milovan marčetić

IZ GOVORA R. BOYSA U GALERJI SKC-a

Ne želim prazan prostor
poseban prostor
iskušavam vosak mast med
druge neiskusane materijale.
U Njujorškoj galeriji Rane Block
tri dana ostao s kojotom
prekriven dekom plaštom igrao sam
pastira. Pristigao u kolima hitne
pomoći sa aerodroma Kennedya
živio sam sa dragim vukom
razgovarao s njim on je urinirao
po 50 primjeraka najnovijeg Wall Street Journala.

Oblikovanje stanice podzemne
željeznice u Veneciji pa
instalacija »Tropa« — dvadeset saonica
izlazi iz volkswagenovog kombija
natvoarene filcom i mašču.
»Masti su organske hranjive
prodiru u druge stvari štite od zime.
Lijepo su onda kad su svježe.
Isto
tako
filc koji održava toplinu
zaštiti je materijal«.

Med tjeran pumpom kroz
cijevi od pleksiglasa —
kružni tok materije, vosak —
kristalična čvrsta grada.

Nekoliko sati tumačio sam
da mi lupaju šakom u zube.

Ako možete dobiti svinju
moje težine (svinje su
organske hranjive
štite od zime)
rado bih s nojm hodao gradom od
jutro do mraka jeo istu hranu.
Dajte mi kramp da iskopam zamenicu
pod dnom ove galerije ili ako želite
da vam srušim galeriju — evo me
tu sam. Ili da ja natrpam betonom
uz finansijsku podršku vašeg Udruženja
poslije nekoliko dana da srušim zidove
da možete na monolitu vješati vaše slike.

ČOVJEK REŠETKA

Prišao bi nekom čovjeku i rekao: Nisam ja nego rešetka.

Lice bi mu pri tome dobijalo upitan izraz, iako nije ništa pitao.

Očekivao je odgovor, možda opravdanje onoga što je rekao.

Ljudi su se različito odnosili prema njegovim čudnim riječima.

Jedan bi samo zavrtio glavom zaključujući da se radi o ludaku od kojeg treba što prije otići.

Drugi bi upitao: Šta ste rekli?, i kad bi čuo istu rečenicu u čudi bi nastavio put.

Treći bi ironično potvrdio: Da, nisi ti nego rešetka.

Jednog dana pride nekom strancu, čovjeku koji je prvi put došao u ovaj grad, i izgovori svoju stalnu rečenicu: Nisam ja nego rešetka.

Možda zato što je prvi put došao u ovaj grad, ili možda zato što je bio jedan od rijetkih koji prihvataju dijalog sa čudacima, ili što je možda bio vidovit, stranac odgovori: Ti si, a ne rešetka.

Čudak se pretvori u rešetku i osta vertikalno da stoji na trotoaru. Zar se to nije moglo prije desiti?

»polja« — časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja, novi sad, katolička porta 5/II, telefon (021) 28-765

uredjuju: milan dunderski, dragan čopić, simon grabovac, dragan govorni uredni., sekretar radmila gikić (tehnički i likovni urednik), milorad gruić, gion nandor, aleksandar horvat, ratka lotina, velja macut, selimir radulović, radiovi šajtinac, dušan todorović, aleksa trifunov, jovanka žunić (delegati šire društvene zajednice); radmila gikić, relja knežević, tomlav marčinko, milan paroški, vitomir sudarski i jovan zivlak (delegati izdavača), (izdaje nišro 31. (direktor vitomir sudarski) osnivač pokrajinska konferencija sa veza socijalističke omladine vojvodine) časopis finansira sil kulture vojvodine) rukopise slati na adresu: redakcija "polja", novi sad, poštanski fah 190 (godišnja pretpata 240 dinara, za inostran- »dnevnik« our »redakcija dnevnika«, novi sad, bulevar 23. oktobra 31 (na osnovu mišljenja pokrajinskog sekretarijata za nauku i kulturu broj 413-152/73, časopis je oslobođen poreza na promet proizvoda i us luga tiraž 2.000.primera